

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 august 2018, în cauza penală în privința lui

Crudu Andrei xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar din r-nul xxxx, xxxx, xxx, xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.06.2017– 16.01.2018:

instanța de apel: 04.04.2018 – 07.08.2018;

instanța de recurs ordinar: 30.10.2018-12.12.2018;

26.12.2019-13.05.2020;

instanța de recurs în anulare: 26.06.2019-14.11.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 16 ianuarie 2018, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Crudu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, la 160 (una sută șaiszeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată xxxxx, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul acesteia a sumei de 14619,40 (paisprezece mii șase sute nouăsprezece, 40) lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5000 (cinci mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 656 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

1.1. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că la 27 ianuarie 2017, ora 16:55, inculpatul Crudu Andrei, aflându-se la volanul automobilului „xxx”, n/î XX, deplasându-se pe traseul R-xx, pe o stradă din or. Cantemir, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, prin ce a încălcat

prevederile art. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit cărui conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, nu a manifestat prudență în conducerea mijlocului de transport, prin ce a încălcat prevederile pct. 45.1), 2), pct. 46 ale Regulamentului circulației rutiere, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a redus viteza de deplasare a vehiculului, manifestând o neglijență în trafic, nu a aplicat frânarea pentru evitarea tamponării derapând pe contrasens și, în rezultat, a tamponat pietonul xxxx, locuitoare a or. xxxx, care se deplasa pe stradă, fiind lovită din partea stângă, prin ce a încălcat prevederile pct. 94.2) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia conducătorii de vehicule trebuie să se deplaseze astfel încât să nu creeze obstacole sau pericol pietonilor. În caz de necesitate, ei sunt obligați să oprească.

În rezultatul tamponării, pietonului xxxx, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă asociată, traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comotie cerebrală, ce se califică ca leziuni corporale ușoare și traumă contuză a abdomenului și bazinului, fractură închisă a ramurii superioare a osului pubian stâng și osului ischiatic stâng, disjuncție (luxație) a articulației sacro-iliace stângi cu deformarea inelului pelvian, contuzia rinichiului stâng, stare după osteosinteză cu dispozitiv de fixare externă, care se califică ca leziuni corporale medii și pasagerului Țurcanu Gheorghe leziuni corporale sub formă de fractură închisă a 1/3 medii claviculei cu deplasarea fragmentelor, stare după re poziție deschisă cu placă metalică a fragmentelor, care se califică ca leziuni corporale medii. Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- **partea vătămată xxx** prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoare, cu executare, cu încasarea din contul inculpatului a costului unei foi sanatoriale în sumă de 7645,26 lei și a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei;

- **avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului** prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care procesul penal să fie încetat;

2.1. În motivarea apelului **partea vătămată xxxxx** a menționat că:

- pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să corespundă consecințelor cauzate, or ea suportă urmări grave, fiind imobilizată la pat, fapt ce a împiedicat-o să beneficieze de toate drepturile de care dispune un copil;

- instanța de fond eronat a apreciat mărimea prejudiciului material și moral. Nu este acceptabil nici comportamentul inculpatului, care nu a contribuit cu nimic la tratarea ei mai operativă, încercând să se eschiveze de la răspunderea materială și morală, urmând a fi încasat din contul lui prejudiciul moral în mărime de 50000 lei;

2.2. În motivarea cererii de apel, **avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului** a menționat că:

- instanța de fond a omis erorile admise de organul de urmărire penală și procuror, fiindu-i înaintată învinuirea inculpatului cu încălcarea termenului de 3 luni de menținere a persoanei în calitate de bănuț. Astfel, în ordonanța din 24 februarie 2017 a fost indicat expres, că se dispune pornirea urmăririi penale în privința lui Crudu Andrei, la bănuțirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal. Calitatea de bănuț în privința lui Crudu Andrei se impune a fi calculată anume din momentul pornirii urmăririi penale – 24 februarie 2017, care a expirat la 24 mai 2017, dată la care organul de urmărire penală, procurorul trebuia, în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată pe Crudu Andrei de sub urmărirea penală. Însă, procurorul la 05 iunie 2017 ilegal a emis ordonanța de punere a lui Crudu Andrei sub învinuire, incriminându-i infracțiunea constatată în ordonanța de pornire a urmăririi penale;

- punerea lui Crudu Andrei sub învinuire la 05 iunie 2017, reprezintă reluarea urmăririi penale contrar prevederilor art. 22 și art. 287 Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la CEDO. Prin urmare, ordonanța dată este lovită de nulitate absolută, iar actele și acțiunile de urmărire penală efectuate după expirarea termenului de ținere a persoanei în calitate de bănuț sunt nule. Totodată, sumele solicitate de partea vătămată în calitate de prejudiciu moral, servicii de asistență juridică și prejudiciu material sunt exagerate. Or, bonurile de plată nu confirmă că au fost procurate medicamente pentru tratamentul administrat, lipsind rețetele medicale și prescrierile medicilor în fișa de tratament, iar, conform bonurilor de casă, au fost procurate medicamente care nu au nimic comun cu tratamentul administrat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 august 2018, apelurile au fost admise, casată parțial sentința în partea

stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Lui Crudu Andrei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, echivalentul a 40000 (patruzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate xxxx a sumei de 35000 (treizeci și cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond just a concluzionat că fapta reținută în sarcina inculpatului a avut loc și a fost săvârșită de acesta în circumstanțele constatate, acțiunile lui fiind corect încadrate în baza art. 264 alin. (2) Cod penal.

Potrivit instanței de apel, prima instanță corect a constatat că inculpatul a fost pus sub învinuire cu respectarea termenului prevăzut la art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Au fost considerate irelevante argumentele apărării că inculpatul ar fi obținut statutul de bănuț odată cu pornirea urmăririi penale, or, din textul ordonanței de pornire a urmăririi penale din 24 februarie 2017 nu se atestă că urmărirea penală a fost pornită împotriva unei persoane concrete, fiind dispusă pornirea urmăririi penale pe faptul infracțiunii sesizate.

Deci, prima instanță just a stabilit că statutul de bănuț lui Crudu Andrei i-a fost atribuit prin ordonanța ofițerului de urmărire penală de recunoaștere în calitate de bănuț din 15 martie 2017, iar la 05 iunie 2017, acesta a fost pus sub învinuire, iar termenul de menținere în calitate de bănuț, stabilit de art. 63 Cod de procedură penală, nu a fost depășit, ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă cu respectarea prevederilor art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală. Totodată, prima instanță a derogat de la normele ce instituie criteriile de individualizare a pedepsei, deoarece nu a pus în discuție aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar inculpatul nu și-a exprimat acordul la executarea acestei forme de pedeapsă.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, din imprudență, anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, a achitat benevol parțial prejudiciul material și moral, că lipsesc circumstanțe

agravante, cele atenuante fiind căința sinceră, concluzionând ca fiind oportună stabilirea unei pedepse cu amendă.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către **avocatul Vasile Șoitu în numele inculpatului** prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesului penal să fie încetat.

5.1 În motivarea recursului ordinar **avocatul Vasile Șoitu în numele inculpatului a invocat că**, ordonanța cu privire la pornirea urmăririi penale din 24 februarie 2017 este expusă într-o manieră care exclude apariția suspiciunilor față de alte persoane, decât inculpatul. Prin ordonanța din 05 iunie 2017, Crudu Andrei a fost pus sub învinuire în afara termenului de 3 luni, contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, calitatea de bănuț a lui Crudu Andrei, urmând a fi calculată anume din momentul pornirii urmăririi penale, la 24 februarie 2017 și care a expirat la 24 mai 2017, data la care organul de urmărire penală sau procurorul trebuia, în mod obligatoriu și necondiționat, să-l scoată de sub urmărirea penală sau să-i înainteze învinuirea;

- punerea lui Crudu Andrei sub învinuire la 05 iunie 2017, a reprezentat reluarea urmăririi penale contrar cerințelor art. 22 alin. (2), 287 alin. (4) Cod de procedură penală, precum și a celor din art. 4 al Protocolului nr. 7 la CEDO, urmând a fi apreciată ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute de art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală;

- ordonanța procurorului emisă după expirarea termenului legal în interiorul cărei putea fi emisă, este lovită de nulitate absolută, iar actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului de ținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt nule;

- la stabilirea quantumului prejudiciului moral de 35000 lei, conform art. 1432 Cod civil și art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut abuz de normele legale, dispunând încasarea unei sume ce excede limita rezonabilității. Or, inculpatul, până la adoptarea sentinței, i-a achitat părții vătămate suma de 25000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral, suma fiind suficientă pentru acoperirea suferințelor psihice cauzate părții vătămate și în măsură să aducă satisfacția morală necesară unei persoane;

- în circumstanțele în care procesul penal urmează a fi încetat, asupra quantumului despăgubirilor materiale și morale urmează să se pronunțe instanța civilă.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2018 s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind declarat peste termen.

Instanța de recurs ordinar a reținut că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 07 august 2018, în prezența inculpatului și avocatului Șoitu Vasile, comunicându-le că decizia motivată va fi pronunțată la 07 septembrie 2018, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în prezența inculpatului, care a semnat primirea copiei de pe decizie și care a achitat amenda la 07 septembrie 2018, și în lipsa avocatului, cărui i-a fost expediată copia deciziei (Vol.I, f.d. 216 – 230).

Instanța de recurs ordinar a constatat, că hotărârea atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 07 septembrie 2018, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei 08 octombrie 2018.

Totodată, potrivit ștampilelor respective și informației de pe site-ul www.posta.md, recursul ordinar al avocatului Șoitu Vasile a fost depus la oficiul poștal în data de 09 octombrie 2018 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 12 octombrie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege (f.d. 237, 241, 246, pct. 5 din Decizie).

7. Avocatul Șoitu Vasile în numele condamnatului, a declarat recurs în anulare, prin care a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de recurs ordinar, la etapa admisibilității recursului.

În argumentarea recursului în anulare avocatul a menționat, că recursul ordinar a fost depus la oficiul poștal prin scrisoare recomandată la data de 08 octombrie 2018, fapt confirmat prin recipisa, chitanța de achitare a serviciilor poștale și avizul poștal (anexate la cerere).

Având în susținere prevederile art. 231 Cod de procedură penală, recurentul menționează că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la data de 08 octombrie 2018, zi în care a și fost depus recursul la oficiul poștal, însă din motive necunoscute, pe plic a fost aplicată ștampila cu data de 09 octombrie 2018, aceeași dată figurând și pe site-ul postamoldovei.md.

Este de opinie că operatorul oficiului poștal a încălcat procedura, înregistrând trimiterile recomandate în sistemul IPS, la data de 09 octombrie 2018, faptă pentru care urmează a fi sancționat. Totodată, consideră că instanța de recurs ordinar greșit a constatat că recursul a fost depus peste termenul legal.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2019, s-a admis recursul în anulare declarat de către avocatul

Șoitu Vasile în numele condamnatului, a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui Crușu Andrei Constantin și s-a dispus rejudecarea cauzei la etapa admisibilității în principiu a recursului ordinar, de către aceeași instanță de recurs (f.d.16-24, Vol. II.).

În motivarea deciziei a fost menționat că, instanța de recurs ordinar a adoptat o soluție greșită, motivând-o prin faptul, că „hotărârea atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 07 septembrie 2018, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei 08 octombrie 2018. Totodată, potrivit ștampilelor respective și informației de pe site-ul www.posta.md, recursul ordinar al avocatului Șoitu Vasile a fost depus la oficiul poștal în data de 09 octombrie 2018 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 12 octombrie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege (f.d. 237, 241, 246, Vol.I).”

Colegiul a notat că, deși s-a constatat că recursul ordinar al avocatului Șoitu Vasile în numele inculpatului Crușu Andrei a fost depus la data de 09 octombrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, considerând că a fost depus cu încălcarea termenului de 30 zile prevăzut de lege, totuși din avizul, recipisa și chitanța de achitare a serviciilor poștale, anexate la cererea de recurs în anulare, rezultă că scrisoarea recomandată cu nr. xxxxxxxx destinată Curții Supreme de Justiție a fost recepționată de către oficiul poștal Cahul – 5, la data de 08 octombrie 2018, ora 15:46 (f.d. 7, Vol. II).

Potrivit răspunsului Directorului Centrului de Poștă Cahul, Zarișneac Natalia nr. 134 din 28 mai 2019, se atestă că trimiterea poștală cu nr. xxxx a fost recepționată de la client de către operatorul xxx, operator oficiul poștal Cahul - 5, la data de 08 octombrie 2018, ora 15:46, fapt confirmat prin chitanța F3 și bonul de la aparatul de casă. Operatorul a încălcat procedura, înregistrând trimiterile recomandate în sistemul IPS la data de 09 octombrie 2018 (f.d. 8, Vol. II).

Colegiul penal a constatat că, instanța de recurs ordinar la declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Șoitu Vasile, ca fiind depus peste termen, nu a dispus de această informație, reținând doar faptul că pe plic a fost aplicată ștampila cu data de 09 octombrie 2018, aceeași dată figurând și pe *site-ul „postamoldovei.md”*, fapt care nu este imputabil recurentului, care a depus recursul în termen și că recursul nu a fost înregistrat de către factorul poștal în termen.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului, din considerentele ce urmează.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

La caz, reieșind din esența criticelor invocate în recurs de către titularul acestei cereri, Colegiul penal reține că recurentul se referă la temeiurile de casare a deciziei instanței de apel prevăzute de prevederile art.427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când, persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege (f.d. 240, Vol. I).

În esență, din cele expuse în cerere Colegiul penal desprinde că recurentul semnalează că inculpatul Crudu Andrei ar fi fost pus sub învinuire în afara termenului legal de trei luni, contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, astfel în opinia recurentului punerea sub învinuire inculpatului la 05 iunie 2017, a reprezentat de fapt reluarea urmăririi penale, contrar art. 22 alin. (2) și art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

Verificând actele cauzei, instanța de recurs conchide că, criticele formulate de partea apărării nu și-au găsit confirmare, decizia recurată este legală și întemeiată, urmând a fi menținută soluția adoptată, ca fiind emisă în baza probelor administrate în cadrul unei proceduri contradictorii și cu respectarea drepturilor procesuale garantate părților. Astfel, din materialele cauzei se atestă că, instanța de apel justificat a apreciat că statutul de bănuț lui Crudu Andrei i-a fost atribuit prin ordonanța ofițerului de urmărire penală de recunoaștere în calitate de bănuț din 15

martie 2017, iar la 05 iunie 2017, acesta a fost pus sub învinuire, din care considerente, termenul de menținere persoanei în calitate de bănuțit, nu a fost depășit. Or, ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă cu respectarea prevederilor art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală.

Mai mult, din textul ordonanței de pornire a urmării penale din 24 februarie 2017, nu rezultă că urmărirea penală ar fi fost pornită împotriva unei persoane concrete, fiind dispusă pornirea urmării penale pe faptul infracțiunii sesizate (Vol.I, f.d.1).

Astfel, instanța de recurs își însușește concluziile instanței de apel, considerând că constatările acesteia sunt fundamentate în fapt și în drept pe actele cauzei, fiind amplu prezentate în hotărârea recurată argumentele care au dus la adoptarea soluției prin care Crudu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal.

În cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza (Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

În consecință, Colegiul penal reține că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șoitu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 august 2018, în cauza penală în privința lui *Crudu Andrei xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda